

Sygnatura akt VI W 844/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lipca 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Krzysztof Korzeniewski

Protokolant: Aleksandra Duczemińska

po rozpoznaniu w dniu 1 lipca 2013r.

sprawy przeciwko W. S. synowi M. i T. z domu D.

urodzonemu (...) we W.

obwinionego o to, że

w dniu 20.04.2012 r. o godz. 12:00:23 we W. na ulicy (...) kierując pojazdem marki M. o numerze rejestracyjnym (...) przekroczył dopuszczalną prędkość o 33 km/h

tj. o czyn z art. 92 a kw

I. uznaje obwinionego W. S. za winnego czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego wykroczenie z art. 92a kw i za to na podstawie art. 92a kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 300 (trzystu) złotych;

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 616 § 2 kpk w zw. z art. 119 kpw obciąża obwinionego kosztami postępowania w wysokości 100 zł oraz wymierza mu opłatę w kwocie 30 zł.

UZASADNIENIE

W dniu 20 kwietnia 2012 r. o godz. 12:00 W. S. prowadził samochód marki M. nr rej. (...) z prędkością 83 km/h we W. przy ul. (...).

dowód: dokumentacja fotograficzna k. 3;

W. S. nie był dotychczas karany za popełnienie wykroczeń przeciwko porządkowi i bezpieczeństwu w komunikacji. Utrzymuje się z dochodu w kwocie 5.000 zł.

dowód: informacja k. 36;

dane osobopoznawcze k. 44;

W. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu odmawiając składania wyjaśnień.

vide: oświadczenie W. S. k. 44;

Dokumentacja fotograficzna wskazująca znanego z urzędu Sądowi W. (...)S. w trakcie prowadzenia samochodu marki M. nr rej. (...) jadącego z prędkością 83 km/h we W. przy ul. (...) nie budzi jakichkolwiek wątpliwości. Nie została przy tym zakwestionowana przez żadną ze stron niniejszego postępowania a i Sąd z urzędu nie dostrzegł takiej możliwości.

Również jako niewątpliwe uznano informacje w przedmiocie karalności W. S. oraz jego dochodów.

Jako zbędne – niewnoszące istotnego materiału dowodowego w niniejszym postępowaniu pominięto nieomówione powyżej pisma dołączone do akt sprawy.

Sąd zważył.

Art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908 z późn. zm.) określa dopuszczalną prędkość pojazdu na obszarze zabudowanym w godzinach 5⁰⁰-23⁰⁰ jako 50 km/h. Nie budzi wątpliwości, iż ul. (...) we W. stanowi element obszaru zabudowanego w rozumieniu art. 2 pkt 15 cyt. ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym. Zatem kierując prowadząc samochód marki M. nr rej. (...) z prędkością 83 km/h we W. przy ul. (...) w porze dziennej W. S. dopuścił się czynu z art. 92a kw.

Wymierzając karę Sąd miał na uwadze jej społeczne oddziaływanie oraz aspekt wychowawczy względem obwinionego oraz jego sytuację majątkową.

Jako okoliczność łagodząca przyjęto prowadzenie przez obwinionego dotychczas nienagannego trybu życia.

Okoliczności obciążających nie dostrzeżono.

Orzekając o kosztach stwierdzono brak możliwości zwolnienia W. S. od tych należności na rzecz Skarbu Państwa.